

การประเมินมูลค่าของผลประโยชน์ทางค่านันทนาการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาช้าง
จังหวัดสงขลาและสตูล

An Economic Valuation of the Recreational Benefit of Tonggachang Wildlife Sanctuary,
Changwat Songkhla and Changwat Satun

คณะกรรมการที่ปรึกษา: ...
กรรมการ: ...
อธิการบดี: ...
รองอธิการบดี: ...
คณบดี: ...
อธิการบดี: ...
รองอธิการบดี: ...
คณบดี: ...
อธิการบดี: ...
รองอธิการบดี: ...
คณบดี: ...

ฤทธิชัย วุฒิสิริ
Ritthichai Wunsiri

Order Key 27466
BIB Key 144315

เลขหมู่: GV191.64.44
เลขทะเบียน: ๑3๓ 2542 ๑.1
[= 8. เลข. 2543]

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Master of Science Thesis in Environmental Management
Prince of Songkla University

ชื่อวิทยานิพนธ์ การประเมินมูลค่าของผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
ไตนงาซ้าง จังหวัดสงขลาและสตูล
ผู้เขียน นายฤทธิชัย วุ่นศิริ
สาขาวิชา การจัดการสิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา 2542

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว รวมถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราการมาท่องเที่ยวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้างและประเมินมูลค่าของผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้าง จังหวัดสงขลาและสตูล

การศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้างทั้งสิ้น 313 ราย โดยสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวในวันหยุดราชการ 200 ราย และวันทำงานตามปกติ 113 ราย แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมต่ออัตราการมาท่องเที่ยว และประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยว โดยวิธีต้นทุนการเดินทาง (Travel Cost Method : TCM)

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย มีอายุไม่เกิน 41 ปี มีการศึกษาในระดับปานกลางค่อนข้างสูง มีอาชีพที่หลากหลาย และมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเที่ยวไม่เกิน 2 ครั้งต่อปี ประมาณครึ่งหนึ่งเดินทางมาจากเขตที่ 1 ซึ่งไกลที่สุด และใช้เวลาในการเที่ยว 3 - 4 ชั่วโมงต่อครั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมาท่องเที่ยวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้างอย่างเดียว สิ่งดึงดูดใจที่สำคัญ คือ น้ำตกที่สวยงาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 5 - 8 คน นักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดจะเดินทางมาเที่ยวอีกในอนาคต และส่วนใหญ่เห็นด้วยถ้ารัฐบาลจะปรับปรุงให้มีสถานที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้าง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวแหล่งนันทนาการทดแทนอื่นๆ

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการมาท่องเที่ยวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้าง ณ ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 99% มีเพียงปัจจัยเดียวคือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไตนงาซ้าง ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับแหล่งนันทนาการทดแทนอื่นๆ รายได้เฉลี่ยและการศึกษาของประชากรไม่มีผลต่ออัตราการมาท่องเที่ยว

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้าง แสดงในรูปของสมการถดถอย ได้ดังนี้

Author: S. Sathachai Wongsri

Major Program: Conservation $\log Q_i = 10.173 - 3.863 \log TC_i$

Academic Year: 2009

จากสมการสามารถหาเส้นอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้าง
และพื้นที่ได้เส้นอุปสงค์ก็คือ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย หรือผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการของ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้าง จากการคำนวณพื้นที่ได้เส้นอุปสงค์ได้มูลค่าของผลประโยชน์ทาง
ด้านนันทนาการของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้าง ในปี พ.ศ. 2542 เท่ากับ 35.5 ล้านบาท

มูลค่าของผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้างนี้ จะช่วย
ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป ทราบว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้างมีค่าหรือมี
ราคาขึ้นต่ำในปี พ.ศ. 2542 เท่ากับ 35.5 ล้านบาท มูลค่าของผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการนี้
เปลี่ยนแปลงตามค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยว ฉะนั้นถ้ามีการ
จัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนงาซ้างที่ดี ก็จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผล
ให้มูลค่าของผลประโยชน์ทางด้านนันทนาการเพิ่มขึ้นด้วย และช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ในการดูแลรักษา หรือไม่ทำลายความสวยงามตามธรรมชาติ เพื่อให้ผู้นุชนรุ่นหลังสามารถใช้
ประโยชน์อย่างยั่งยืนสืบต่อไป

http://www.burapha.ac.th/eng/engpage.asp?i=1, the number of
visitors was 10,000 in a number of days and the cost averaged less than 10,000 baht per
month. More than 200 Sanctuary staff were also present. The visitors were from the
village nearby, 100 km away from the average of 100 km per hour. They were mostly
visiting was to see the Tonksiang waterfall, which was the reason. They usually travelled in
groups of 5-8 people, and most of them had an intention to make a camp in the valley. The
main reason was that they wanted to see the waterfall and to enjoy the beautiful
view at Tonksiang was to provide a very comfortable staying. The water was the most important and significant
factor (PSC, 1997) for the decision to visit the Sanctuary.

The relationship between the level of cost and the number of Sanctuary Wildlife
Sanctuary is provided by the equation:

$$\log Q_i = 10.173 - 3.863 \log TC_i$$

Thesis Title An Economic Valuation of the Recreational Benefit of Tonngachang Wildlife Sanctuary, Changwat Songkhla and Changwat Satun.
Author Ritthichai Wunsiri
Major Program Environmental Management
Academic Year 1999

Abstract

The objectives of this research were to examine certain socio-economic characteristics of the tourists visiting Tonngachang Wildlife Sanctuary, determine factors affecting their visiting rates, and calculate the recreational value of the Sanctuary.

Data were obtained through interviews with 313 visitors to the Sanctuary; 200 weekend visitors and 113 weekday, in 1999. Socio-economic data were analysed and presented as percentages. The relationship between visiting rates and socio-economic factors were analysed. The theory of willingness-to-pay was then applied to assess the recreational value of the Sanctuary using the Travel Cost Method (TCM).

The study revealed the following: most visitors were male, average age 41, mid-level of education, worked in a variety of occupations, and income averaged less than 10,000 baht per month. Most visited the Sanctuary not more than twice a year. Half of the visitors were from the villages nearby (zone 1), and spent an average of 3-4 hours per visit. Their main reason for visiting was to see the Tonngachang waterfall, which is quite famous. They usually travelled in groups of 5-8 people, and most indicated an intention to return at some time in the future. The main recommendation they offered to the government to improve the facilities at Tonngachang was to provide more comfortable seating. The travel cost was the most important and significant factor ($P < 0.01$) for the decision to visit the Sanctuary.

The relationship between the travel cost and the visitors to Tonngachang Wildlife Sanctuary is presented by the function:

$$\log Q_i = 10.173 - 3.863 \log TC_i$$

From the above demand function of tourists for Tonngachang Wildlife Sanctuary, the area under the demand function represents the willingness to pay or recreational value of the Sanctuary. It was calculated to be equal to 35.5 million baht in 1999.

This is the minimum value of the Sanctuary in 1999. This value varies by the travel cost and number of visitors to the Sanctuary. Better management of the Sanctuary will attract more tourists, increase its recreational value and promote public participation in the management and conservation of the Sanctuary.